

РЕШЕНИЕ

№ 10760

гр. София, 04.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5352** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Ю. В. Д., срещу решение № 2904 от 19.06.2023 г. по н.а.х.д. № 14349 от 2022 г. на Софийски районен съд, 134 състав, с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 6209727 от 14.06.2022 г., издаден от Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР). С него на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание "глоба" в размер на 800 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 4 с.з.

Касационната жалба не съдържа конкретни доводи за отмяна, освен общо неудовлетворение от постановения съдебен акт.

Ответникът – СДВР, не се явява в с.з. и не изразява становище по оспорването.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за неоснователност на касационното оспорване.

Административен съд – София-град, в настоящия IX-ти касационен състав намира, че жалбата е подадена от надлежна страна, в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, срещу акт, подлежащ на касационно оспорване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Решаващият извод за законосъобразност на оспорения електронния фиш е основан на потвърдената от СРС съставомерност на административното нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. Въззивният съд е счел, че правомерността на ангажираната административнонаказателната отговорност на жалбоподателя се доказва от приетата по делото доказателствената съвкупност, от която се установява, че на 14.06.2022 г., в 09: 41 часа, в [населено място], на [улица], с посока на движение от ул. М. Б. към бул. А. Й., при въведено ограничение на скоростта 40 км/ч с пътен знак В 26, в населено място, с мобилна система за видеоконтрол АТСС АРН САМ S1, позиционирана на тротоара до пътното платно, била засечена скорост на движение на МПС – марка "Ф. ", модел "К." с рег. № 74 км. /ч. (след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 %) при разрешена такава – 40 км. /ч., т. е. превишение – 34 км. /ч. Посоченият автомобил бил собственост на Ю. В. Д., срещу който имало издаден ЕФ № К 4327969/2021 г., влязъл в законна сила на 06.08.2021 г. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Към датата на извършване на нарушението преносима автоматизирана система АТСС TFR1-M № 575 е с преминала периодична техническа проверка на 01.09.2020 г., като срокът на валидност на проверката е до месец септември 2021 г.

По наведените с жалбата оплаквания съдът е счел, че жалбоподателят е извършил от обективна и субективна страна състава на вмененото административно нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП с оглед установеното управление на процесния лек автомобил със скорост от 74 км/ч при ограничение на скоростта, въведено за населено място от 40 км/ч. Приел е, че нарушението е заснето с годно автоматизирано техническо средство съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП, вр. § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, при спазване на правилата, регламентирани в нормативната уредба. Съдът е съобразил настъпилите изменения на ЗДвП и отпадналото изискване на чл. 165, ал. 2, т. 8 с.з. Отхвърлил е възражението за наличие на условията за повторност на нарушението съгласно дефиницията на § 33 от ДР на ЗДвП. Не е споделена и защитната теза, че било неясно дали заснетата скорост е именно на управляваното от жалбоподателя МПС. Посочено е, че приложеният по делото протокол за проверка на АТТС ясно отразява обстоятелството, че се касае за система с вградено разпознаване на номера на МПС, поради което същата е отразила скоростта именно на разпознатото по регистрационен номер МПС.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

Постановено е при точен и обективен анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, при вярно установена фактическа обстановка, на основата на която са формирани правилни и законосъобразни правни изводи относно вмененото нарушение. Изложените от първоинстанционния съд съображения в тази насока са правилни и се споделят от настоящия касационен състав, без да е необходимо да се преповтарят. При постановяване на решението си съдът е изложил мотиви относно всички факти и обстоятелства от значение за конкретното нарушение и правилно е приложил относимите разпоредби. В съответствие с приетите по делото доказателства съдът обосновано е счел за доказано извършеното нарушение, за което жалбоподателят законосъобразно е наказан в качеството му на собственик на автомобила. Това обстоятелство не е било и спорно. Оспорващият не е декларирал писмено да е предоставил управлението на друго лице и затова според оборимата законова презумпция на чл. 188, ал. 1 ЗДвП следва да се счита за извършител на нарушението. Нарушението по чл. 21, ал. 1 ЗДвП е установено с преносима

автоматизирана система АТСС ТFR1-М № 575, което е от одобрен тип и е преминало периодична метрологична проверка съгласно изискванията на Закона за измерванията. Този извод следва от приложените Протокол от проверка № 13-СГ-ИСИС/29.03.2022 г. и Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 17.09.5126. Ето защо и съобразно представените доказателства правилно е прието от състава на СРС, че към датата на заснемане на нарушението използваното техническо средство е било годно и технически изправно. Нарушението е доказано посредством автоматично заснетия от устройството образ, отразяващ датата и часа на нарушението, модела и регистрационният номер на автомобила, измерената скорост, ограничението и превишението на скоростта, мястото на нарушението - с автоматичното отразяване на номера на пътя и участъка от него, включително и G. координати. Приложени са извлечения от план-схемата на организация на движение на процесния участък от пътя както и протокол за използване на АТСС, в който е отразено ограничението на скоростта – 40 км/ч в населено място. Към протокола е приложена и снимка на разположението на АТСС на въпросния участък от пътя.

При наличните по делото доказателства, които съдът коректно е анализирал, правилен се явява решаващият му извод, че жалбоподателят като собственик на процесния автомобил е извършил нарушение по смисъла на чл. 21, ал. 1 ЗДвП, тъй като се е движил в населено място – [населено място], по [улица], с посока на движение от ул. М. Б. към бул. А. Й., със скорост от 74 км/ч, с което е превишил въведеното с пътен знак В 26 ограничение на скоростта от 40 км/ч, след приспадане на отчетен толеранс от -3 км/ч. Установеното превишение на скоростта обуславя съгласно чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП налагане на наказание на глоба на собственика на МПС в размер на 400 лв.

В обжалвания електронен фиш изрично е отразено, че нарушението е извършено при условията на повторност, като е посочен видът и номера на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Посочено е кога предходно издадения ЕФ К № 4327969, въз основа на който е прието, че нарушението е в условията на повторност, е влязъл в сила – 06.08.2021 . Това е лесно установимо и от ангажираните по преписката доказателства, които санкциониращият водач не е оспорил и не е ангажирал доказателства, че ЕФ не е влязъл в сила. Приобщена е към делото и справка – списък с издадени фишове, видно от която ЕФ № 4327969 за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП е връчен на 20.03.2021 г. и е влязъл в сила. Нарушението, във връзка с което е издаден процесният ЕФ е извършено на 14.06.2022 г., т. е в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ серия К № 6209727. Следователно налице са предпоставките за повторност по смисъла на § 6, т. 33 от ДР на ЗДвП.

В обобщение настоящият касационен състав намира, че проверяваното решение на СРС е правилно и следва да се остави в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2904 от 19.06.2023 г. по н.а.х.д. № 14349 от 2022 г. на Софийски районен съд, 134 състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
ЧЛЕНОВЕ: